MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr 2.
ROK XXI

WARSZAWA
29 KWIETNIA 1939

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY:

CZĘŚĆ I.

13.

B. Pers. 584/14.

USTANOWIENIE POSELSTWA R. P. W BRATISŁAWIE.

Z dniem 15 marca 1939 r. ustanawiam Poselstwo Rzeczypospolitej Polskiej w Bratisławie.

14.

B. Pers. 667/1/Bagd.

USTANOWIENIE WICEKONSULATU R. P. W BAGDADZIE.

Z dniem dzisiejszym ustanawiam Wicekonsulat R. P. w Bagdadzie.

Okręg kompetencyjny Wicekonsulatu R. P. obejmuje Irak.

Wicekonsulat R. P. w Bagdadzie podlega służbowo Poselstwu R. P. w Teheranie.

Warszawa, dnia 3 marca 1939 r.

15.

B. Pers. 667/1/Port.

USTANOWIENIE WICEKONSULATU R. P. W PORTO ALEGRE.

Z dniem 15 lutego 1939 r. przemianowuję Agencję Konsularną R. P. w Porto Alegre (Brazylia) na Wicekonsulat R. P.

16.

B. Pers. 667/1/Posad.

USTANOWIENIE WICEKONSULATU R. P. W POSADAS.

Z dniem 15 lutego 1939 r. przemianowuję Agencję Konsularną R. P. w Posadas (Argentyna) na Wicekonsulat R. P.

17.

B. Pers. 667/1/Sa. Pa.

USTANOWIENIE WICEKONSULATU R. P. W SAO PAULO.

Z dniem 15 lutego 1939 r. przemianowuję Agencję Konsularną R.P. w Sao Paulo (Brazylia) na Wicekonsulat R. P.

18.

B. Pers. 661/2.

PRZEMIANOWANIE KONSULATU R. P. W BOMBAJU.

Z dniem 1 kwietnia 1939 r. przemianowuję Konsulat R. P. w Bombaju na Konsulat Generalny R. P.

Okręg kompetencyjny Konsulatu Generalnego R. P. pozostaje bez zmiany.

19.

B. Pers. 595/12.

PRZEMIANOWANIE KONSULATU R. P. W MARSYLII.

Z dniem 1 kwietnia 1939 r. przemianowuję Konsulat R. P. w Marsylii na Konsulat Generalny R. P.

Okręg kompetencyjny Konsulatu Generalnego R. P. pozostaje bez zmiany

---

20.

B. Pers. 583/10.

PRZEMIANOWANIE KONSULATU R. P. W PRADZE.

Z dniem dzisiejszym przemianowuję Konsulat R. P. w Pradze na Konsulat Generalny R. P.

Warszawa, dnia 20 marca 1939 r.

21.

B. Pers. 667/1/Beyr.

PRZEMIANOWANIE AGENCJI KONS. R. P. W BEYRUCIE.

Z dniem 15 marca 1939 r. przemianowuję Agencję Konsularną R. P. w Beyrucie na Wicekonsulat R. P.

22.

B. Pers. 667/1/Bang.

USTANOWIENIE KONSULATU HONOROWEGO R. P. W BANGKOK.

Z dniem dzisiejszym ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. w Bangkok. Okręg kompetencyjny Konsulatu Honorowego R. P. obejmuje Siam.

Warszawa, dnia 17 lutego 1939 r.

23.

B. Pers. 667/1/Carac.

USTANOWIENIE KONSULATU HONOROWEGO R. P. W CARACAS.

Z dniem 1 kwietnia 1939 r. ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. w Caracas.

Okręg kompetencyjny Konsulatu Honorowego R. P. obejmuje Venezuelę.

24.

B. Pers. 667/Ham./1.

USTANOWIENIE KONSULATU HONOROWEGO R. P. W HAMILTONIE.

Niniejszym ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. w Hamiltonie.

Okręg konsularny tego Konsulatu Honorowego obejmuje obszar wysp Bermuda.

Konsulat Honorowy R. P. w Hamiltonie podlega służbowo Konsulatowi Generalnemu R. P. w Londynie, a za jego pośrednictwem Ambasadzie R. P. w Londynie.

Warszawa, dnia 3 marca 1939 r.

25.

B. Pers. 667/1/Honkong.

USTANOWIENIE KONSULATU HONOROWEGO R. P. W HONKONGU.

Z dniem dzisiejszym ustanawiam Konsulat Honorowy R.P. w Honkongu.

Okręg kompetencyjny Konsulatu Honorowego R. P. obejmuje posiadłości brytyjskie w Honkongu.

Warszawa, dnia 17 lutego 1939 r.

26.

B. Pers. 667/2/Mons.

USTANOWIENIE KONSULATU HONOROWEGO R. P. W MONS.

Niniejszym ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. w Mons.

Okręg Konsularny tego Konsulatu Honorowego obejmuje miasto Mons.

Konsulat Honorowy R. P. w Mons podlega służbowo Konsulatowi R. P. w Brukseli, a za jego pośrednictwem Poselstwu R. P. w Brukseli.

Warszawa, dnia 28 października 1938 r.

27.

B. Pers. 667/1/Naestved.

USTANOWIENIE KONSULATU HONOROWEGO R. P. W NAESTVED.

Z dniem dzisiejszym ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. w Naestved.

Okręg konsularny tego Konsulatu Honorowego obejmuje Praesto Amt i Saró Amt w Zelandii.

Konsulat Honorowy R. P. w Naestved podlega służbowo Poselstwu R. P. w Kopenhadze.

Warszawa, dnia 7 marca 1939 r.

28.

B. Pers. 667/3/Saigon.

USTANOWIENIE KONSULATU HONOROWEGO R. P. W SAIGONIE.

Z dniem dzisiejszym ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. w Saigonie (Indochiny).

Okręg kompetencyjny Konsulatu Honorowego R. P. obejmuje Indochiny.

Warszawa, dnia 17 lutego 1939 r.

29.

B. Pers. 667/3/Turku.

USTANOWIENIE KONSULATU HONOROWEGO R. P. W TURKU.

Niniejszym ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. w Turku.

Okręg konsularny tego Konsulatu Honorowego obejmuje departament Turku — Port oraz okręg Wysp Alandzkich.

Konsulat Honorowy R. P. w Turku podlega służbowo Poselstwu R. P. w Helsingforsie.

Warszawa, dnia 7 marca 1939 r.

30.

B. Pers. 667/4 G.

ZNIESIENIE KONSULATU HONOROWEGO R. P. W GENEWIE.

W związku z utworzeniem Konsulatu Generalnego R. P. w Genewie z dniem 1 listopada 1938 r., poczynając od tej daty znoszę Konsulat Honorowy R. P. w Genewie.

31.

P. V. 114/2/18.

NADSYŁANIE DANYCH O UMOWACH MIĘDZYNARODOWYCH.

Celem posiadania ewidencji i całokształtu materiału odnoszącego się do politycznych i innych ważniejszych porozumień międzynarodowych interesujących Polskę — polecam urzędom dyplomatycznym R. P. stałe nadsyłanie do MSZ (Wydział Prawny) odnośnych tekstów oraz danych dotyczących wygasania, odnawiania i przedłużania umów, które obecnie obowiązują lub będą zawarte w przyszłości.

32.

E. III. 707/2/39

ŚWIADECTWA ZDOLNOŚCI DO ZAWARCIA MAŁŻEŃSTWA.

1. (1). Świadectwa zdolności do zawarcia małżeństwa, ustanowione w art. IV Konwencji Haskiej z dn. 12.VI. 1902 r. o uregulowaniu kolizji ustaw w zakresie małżeństwa (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr 80, poz. 594), dla obywateli polskich zamierzających zawrzeć zagranicą związek małżeński, wystawiają urzędy zagraniczne R. P., z wyjątkiem obszaru Rzeszy Niemieckiej, dla którego czynią to powiatowe władze administracji ogólnej.

(2) Jeżeli chodzi o terytorium W. M. Gdańska właściwe są powiatowe władze administracji ogólnej.

2. (1) Powiatowymi władzami administracji ogólnej powołanymi rzeczowo do wystawiania tych świadectw są starostwa (we Lwowie i Krakowie prezydenci miast); na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego ponadto (w miastach) prezydenci miast i burmistrzowie.

(2) W części górnośląskiej województwa śląskiego właściwymi są dyrekcje policji (Katowice, Chorzów), magistraty jako miejskie urzędy bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz w gminach wiejskich urzędy okręgowe.

(3) Terytorialnie kompetentne do wystawiania wspomnianych świadectw są te urzędy administracji ogólnej, w których okręgu osoba zabiegająca o świadectwo ma lub miała swe ostatnie miejsce stałego zamieszkania lub w braku tegoż ostatnie miejsce pobytu w kraju.

(4) Jeżeli w ten sposób właściwość terytorialna ustalić się nie da, właściwą staje się powiatowa władza administracji ogólnej (miejscowa władza policyjna) ostatniego miejsca zamieszkania w kraju rodziców osoby zabiega-

jącej o świadectwo. W braku miejsca zamieszkania lub w razie niemożności ustalenia go — właściwą jest władza miejscowa urodzenia ojca (nieślubnej matki).

(5) Jeżeli osoba zabiegająca o świadectwo nie może wykazać się poza obywatelstwem polskim żadnymi innymi węzłami łączności prawnej z krajem, władzą właściwą do wystawienia świadectwa jest:

a) właściwy terytorialnie urząd zagraniczny R. P.,

b) Komisariat Rządu na m. st. Warszawę — w odniesieniu do świadectw przeznaczonych dla Rzeszy Niemieckiej,

c) Komisariat Rządu na m. st. Warszawę — w odniesieniu do świadectw przeznaczonych dla W. M. Gdańska.

(6) W pierwszym przypadku urząd zagraniczny powołany jest do przeprowadzenia dochodzeń we własnym zakresie działania.

3. (1) Do przyjmowania podań o wystawienie świadectw zdolności do zawarcia małżeństwa dla osób stale zamieszkałych zagranicą powołane są wyłącznie urzędy zagraniczne R. P.

(2) Miejscowo właściwy jest ten urząd zagraniczny (Komisariat Generalny R. P. w Gdańsku), w którego okręgu zamieszkuje lub przebywa co najmniej jedna ze stron, będąca obywatelem polskim.

4. (1) Osoby starające się o świadectwo zdolności do zawarcia małżeństwa powinny przedłożyć:

a) podanie (kwestionariusz) według załączonego wzoru (zał. Nr 1);

b) dowody obywatelstwa narzeczonych;

c) metryki urodzenia oraz dowód wyznania o ile nie wynika ono z metryki;

d) świadectwo stanu wolnego wystawione przez powiatową władzę administracji ogólnej ich stałego miejsca zamieszkania, lub — jeśli strony lub jedna ze stron poprzednio pozostawała w związku małżeńskim — dowód rozwiązania tego małżeństwa (metryka zgonu drugiego małżonka, wyrok unieważniający lub rozwiązujący małżeństwo);

e) jeżeli strony lub jedna ze stron jest małoletnia—zezwolenie ojca (nieślubnej matki) lub opiekuna względnie dowód upełnoletnienia;

f) jeżeli narzeczony podlega czasowym ograniczeniom w zawarciu małżeństwa ze względu na służbę wojskową lub policyjną—zezwolenie odnośnej władzy.

(2) Dokumenty wystawione w języku obcym powinny być zaopatrzone w przekład na język polski, uwierzytelniony przez właściwy urząd zagraniczny R. P.

5. (1) Jeżeli do wystawienia świadectwa powołany jest urząd administracji ogólnej, urząd zagraniczny prześle mu odnośne podanie ze wszystkimi dokumentami z prośbą o nadesłanie świadectwa i zwrot dokumentów wymienionych pod 4. (1) b) — d).

(2) Jeżeli do wystawienia świadectwa powołany jest urząd zagraniczny, urząd ten przesyła miejscowo właściwemu urzędowi administracji ogólnej podanie wraz z wszystkimi dokumentami z prośbą o zawiadomienie (przy zwrocie podania i załączników) czy znane mu są przeszkody przeciwko zawarciu zamierzonego małżeństwa.

(3) Przed zwróceniem się do władzy krajowej urząd zagraniczny powinien zbadać, czy nie zachodzą zasadnicze przeszkody do zawarcia małżeństwa.

Takimi zasadniczymi przeszkodami mogą się okazać w praktyce m. i. dla osób podlegających ustawodawstwu obowiązującemu w b. dzielnicy austriackiej i rosyjskiej — wyższe święcenia, śluby zakonne, różnica religii (§ 64 austr. kod. cyw. art. 24, 100, 133, 190; prawo o małżeństwie z 1836 r., art. 37 ros. Zbioru Praw tom X.) (patrz załącznik Nr 4).

6. (1) Jednocześnie ze zwróceniem się do władzy krajowej urząd zagraniczny powinien wywiesić na tablicy obwieszczeń urzędowych obwieszczenie według wzoru (zał. Nr 2). W razie gdy druga ze stron będąc również obywatelem polskim zamieszkuje w innym okręgu konsularnym, urząd prześle duplikat obwieszczenia temu urzędowi celem wywieszenia go u siebie. Urząd ten poda bezzwłocznie ewentualne sprzeciwy zgłoszone u niego do wiadomości urzędu, od którego pochodzi obwieszczenie.

(2) Czas wywieszenia wynosi co najmniej 14 dni.

(3) Na obwieszczeniu powinna być odnotowana data wywieszenia i zdjęcia.

7. (1) Świadectwa wystawione przez urzędy zagraniczne sporządza się na formularzu (zał. Nr 3) w języku polskim.

(2) Świadectwa wystawione przez urzędy administracji ogólnej doręcza się stronie w oryginale.

(3) Na żądanie strony urząd zagraniczny dołącza do oryginału polskiego (za dodatkową opłatą przewidzianą w T. O. K.) uwierzytelnione tłumaczenie na język kraju urzędowania.

8. Z dniem ogłoszenia niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą zarządzenie Nr E. III. 707/zas/3 (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 r. Nr 6, poz. 56).

Stempel
z nazwą urzędu

Zał. Nr 1.

Nr ....

KWESTIONARIUSZ

w sprawie uzyskania świadectwa zdolności do zawarcia małżeństwa.

Celem uzyskania świadectwa zdolności do zawarcia przeze mnie związku małżeńskiego z... obywatelem(lką)................................, znając odpowiedzialność karną za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy, podaję co następuje:

	Dane dotyczące mężczyzny:	Dane dotyczące kobiety:
1. Nazwisko		
2. Imiona (imię używane podkreślić)		
3. Dzień, miesiąc, rok i miejsce urodzenia		
4. Imiona rodziców i nazwisko panieńskie matki		

	Dane dotyczące mężczyzny:	Dane dotyczące kobiety:
5. Stan cywilny (kawaler, panna, wdowiec, wdowa, rozwiedziony (a)		
6. Wyznanie		
7. Zawód		
8. Obecne miejsce zamieszkania (dokładny adres)		
9. a) Ostatnie miejsce zamieszkania lub pobytu w Polsce (dokładny adres, gmina, powiat) b) ew. ostatnie miejsce zamieszkania rodziców w Polsce (dokładny adres, gmina, powiat)		
10. Stosunek do powszechnego obowiązku służby wojskowej		

Równocześnie oświadczam, że osobiście nie są mi znane żadne przeszkody do zawarcia zamierzonego małżeństwa.

Załączam:[1])

1) ....
2) ....
3) ....
4) ....

Zgadzam się na wydobycie brakujących dokumentów i na przetłumaczenie dokumentów obcojęzycznych na mój koszt[2]).

...................., dnia .... 19... r.

....
(własnoręczny podpis)

[1]) **Konieczne jest przedłożenie:**

1. Metryk urodzenia obu narzeczonych.
2. Dla niezaślubionych — świadectwa stanu wolnego, wystawionego przez .... miejsca zamieszkania;
(wypełnia urząd zagraniczny)

Dla owdowiałych — aktu śmierci poprzedniego małżonka; dla osób, których poprzednie małżeństwo zostało rozwiązane—prawomocnego wyroku unieważniającego małżeństwo lub prawomocnego wyroku rozwodowego.

3. Dla małoletnich — uwierzytelnionego zezwolenia ojca, (matki nieślubnej) lub opiekuna.

[2]) Wydobyte mogą być tylko dokumenty dotyczące obywateli polskich lub dokumenty znajdujące się w Polsce.

Jeżeli jedna ze stron posiada obce obywatelstwo, dokumenty jej muszą być nadesłane w oryginale.

Dokumenty sporządzone w obcych językach wymagają uwierzytelnionego tłumaczenia na język polski. Tłumaczenie może uskutecznić urząd konsularny R. P.

Stempel
z nazwą urzędu

Zał. Nr 2.

Nr ....

OBWIESZCZENIE
o zamierzonym małżeństwie.

P. .... obywatel(ka) polski(a), urodzony(a) dnia .... r. w .... stale zamieszkały(a) w .... przy ulicy ...., obecnie przebywający(a) w ...., ma zamiar zawrzeć związek małżeński z .... obywatelem(ką)........................... urodzonym(ą) w .... dnia .... r. stale zamieszkałym(ą) w .... przy ulicy ...., obecnie przebywającym(ą) w ....

Znane przeszkody do zawarcia powyższego małżeństwa powinny być podane do wiadomości tutejszego Urzędu do dnia..................... 19. . .r.

......................., dnia .... 19... r.

(Pieczęć)

....
(podpis)

Wywieszono dnia:
....

....
(podpis)

Zdjęto dnia:
....

....
(podpis)

Stempel
z nazwą urzędu

Nr ....

Zał. Nr 3.

ŚWIADECTWO ZDOLNOŚCI DO ZAWARCIA MAŁŻENSTWA.

.... stwierdza, że przeprowadzone docho-
(Nazwa urzędu)
dzenia nie ustaliły żadnych przewidzianych przez prawo polskie przeszkód do zawarcia małżeństwa:

P.................................... obywatel..... polski....
urodzon.... dnia .... w ....
syna (córki) ....i ....
z domu ...., z zawodu ....
zamieszkał.... w .... obecnie przebywając...
w ....

z p. ...., obywatel................
urodzon.... dnia .... w ....
synem (córką) .... i ....
z domu ...., z zawodu...................
zamieszkał.... w ...., obecnie przebywając....
w ....

Świadectwo niniejsze ważne jest na przeciąg sześciu miesięcy od dnia wystawienia.

......................., dnia .... 19 ... r.

(Pieczęć) ....
(Podpis)

Załącznik Nr 4
(do pkt. 5 ust. 3).

Przeszkody prawa publicznego przewidziane przez obowiązujące w Polsce kodeksy cywilne są następujące:

A. **Dla osób podlegających przepisom Kodeksu Cywilnego niemieckiego z r. 1896.**

1. **Wiek** — u mężczyzn ukończony 21 rok, u kobiet 16 rok życia (§ 1303). Dla osób niepełnoletnich (poniżej lat 21) konieczne jest zezwolenie władzy rodzicielskiej (§§ 1305 — 1308).
2. **Brak zdolności do działania, brak świadomości** i **zaburzenia umysłowe** (§ **1325).**
3. **Pokrewieństwo i powinowactwo** pomiędzy krewnymi w linii prostej, między rodzonym i przyrodnim rodzeństwem, tudzież pomiędzy powinowatymi w linii prostej. Pokrewieństwo istnieje także między dzieckiem nieślubnym i jego potomkami z jednej strony, a ojcem i jego krewnymi z drugiej strony. (§ 1310 ust. 1 i 3). Powinowactwo nieślubne pomiędzy osobami, z których jedna utrzymywała stosunki ze wstępnymi lub zstępnymi drugiej strony (§ 1310 ust. 2).
4. **Przysposobienie** pomiędzy osobą adoptującą z jednej strony a osobą adoptowaną i jej potomkami z drugiej strony (§ 1311).
5. **Przeszkoda węzła małżeńskiego** — nie można wstąpić w związki małżeńskie dopóki poprzednie małżeństwo nie zostało rozwiązane lub unieważnione (§ 1309).
   Jeżeli przeciwko wyrokowi, przez który poprzednie małżeństwo zostało rozwiązane lub uznane za nieważne, wniesiono skargę o unieważnienie lub skargę restytucyjną, to małżonkowie nie mogą zawrzeć nowego małżeństwa przed załatwieniem tego sporu chyba, że skarga została wniesiona po upływie terminu 5-letniego (§ 1309).
   Jeżeli wyrok przez który jeden z małżonków został uznany za zmarłego, został w drodze skargi wzruszony, to drugi małżonek nie może zawrzeć małżeństwa przed załatwieniem sporu chyba, że wzruszenie nastąpiło dopiero w 10 lat po ogłoszeniu wyroku (§ 1349).
6. **Cudzołóstwo** — między małżonkiem rozwiedzionym z powodu cudzołóstwa, a tym z którym rozwiedziony małżonek popełnił cudzołóstwo, jeżeli w wyroku orzekającym rozwód ten fakt podany został jako powód do rozwodu (§ 1312).
7. **Czas żałoby** — kobieta może wejść w nowe związki małżeńskie dopiero po 10 miesiącach od ustania jej poprzedniego małżeństwa chyba, że w tym czasie urodziła (§ 1313).
   Termin ten biegnie od dnia zgonu poprzedniego małżonka względnie uzyskania prawomocności orzeczenia sądowego uznającego go za zmarłego, względnie od dnia w którym wyrok sądowy unieważniający lub rozwodzący poprzednie małżeństwo opatrzony został klauzulą egzekucyjną.

B. **Dla osób podlegających przepisom Kodeksu Cywilnego austriackiego z 1811 r.**

1. **Wiek** — ukończone 21 lat życia. Dla osób poniżej lat 21 wymagane jest zezwolenie władzy rodzicielskiej względnie opiekuńczej (§§ 21, 49 i 50)

2. **Szaleństwo, obłąkanie, upośledzenie na umyśle** (§ 48).
3. **Uprowadzenie** — małżeństwo jest nieważne jeżeli zostało zawarte z osobą uprowadzoną, której nie przywrócono jeszcze wolności (§ 56).
4. **Pokrewieństwo i powinowactwo** pomiędzy krewnymi w linii wstępnej i zstępnej, pomiędzy rodzeństwem własnym i rodzeństwem przyrodnim, między dziećmi rodzeństwa, jak również z rodzeństwem rodziców (ze stryjem i stryjenką, wujem i ciotką) bez względu na to czy pokrewieństwo jest prawego czy nieprawego łoża (§ 65). Powinowactwo — między mężem w stosunku do wymienionych wyżej krewnych jego żony i między żoną w stosunku do tychże krewnych męża.
Co do małżeństw żydowskich pokrewieństwo w linii bocznej jest przeszkodą nie tylko między bratem i siostrą, ale także pomiędzy siostrą a synem lub wnukiem jej brata lub jej siostry. Co do powinowactwa to po rozwiązaniu małżeństwa mąż nie może poślubić krewnej swojej żony w linii wstępnej i zstępnej, ani też siostry swojej żony, a żona nie może poślubić krewnego swego męża w linii wstępnej i zstępnej, nie może także poślubić brata swego męża, tudzież syna lub wnuka brata lub siostry swojego męża (§ 125).
5. **Przeszkoda węzła małżeńskiego** — kto już zawarł związek małżeński a pragnie wstąpić w nowe związki małżeńskie, musi udowodnić, że nastąpiło zupełne rozwiązanie związku małżeńskiego (§ 62).
6. **Cudzołóstwo i małżonkobójstwo** — małżeństwo pomiędzy osobami które popełniły ze sobą cudzołóstwo jest nieważne. Cudzołóstwo musi być jednak udowodnione sądownie przed zawarciem małżeństwa (§ 67).
Jeżeli dwie osoby, z których przynajmniej jedna pozostaje w wolnym związku małżeńskim, chociaż bez uprzedniego popełnienia cudzołóstwa, przyrzekły sobie zawrzeć małżeństwo i jeżeli w celu osiągnięcia tego zamiaru choćby jedna z nich nastawała na życie małżonka, stojącego na przeszkodzie, to pomiędzy tymi osobami nie może być zawarte ważne małżeństwo nawet wówczas gdyby morderstwo nie zostało rzeczywiście dokonane (§ 68).
Rozwiedzionym wolno wogóle wchodzić w ponowne związki małżeńskie; jednakże nie może być zawarte ważne małżeństwo z tymi którzy spowodowali uprzedni rozwód, wedle przedłożonych przy rozwodzie dowodów, przez cudzołóstwo, poduszczenie lub w inny karygodny sposób (§ 119).
7. **Czas żałoby** — kobieta nie może zawrzeć ważnego małżeństwa przed upływem 180-ciu dni od chwili ustania jej poprzedniego małżeństwa lub jeśli jest ciężarna przed jej rozwiązaniem (§ 120).
Termin ten biegnie od dnia zgonu poprzedniego małżonka względnie uzyskania prawomocności orzeczenia sądowego uznającego go za zmarłego, względnie od dnia w którym wyrok sądowy unieważniający lub rozwodzący poprzednie małżeństwo opatrzony został klauzulą egzekucyjną.
8. **Różnica wyznania** — nie mogą być zawarte ważne małżeństwa pomiędzy chrześcjanami, a osobami, które się nie przyznają do religii chrześcjańskiej (§ 64).
9. **Wyższe święcenia i uroczyste śluby** — duchowni, którzy już otrzymali wyższe święcenia i osoby zakonne obydwóch płci, które złożyły uroczyste śluby bezżeństwa, nie mogą zawrzeć ważnego małżeństwa (§ 63).

10. **Przeszkoda katolicyzmu** — jeżeli jeden z małżonków pierwotnie akatolicki przeszedł na katolicyzm, to małżonek akatolicki może żądać rozwodu i po uzyskaniu go wejść w nowe związki małżeńskie (§ 116), ale tylko z osobą akatolicką, dopóki rozwiedziony z nim (pierwszy) małżonek żyje, (dekret nadw. z dnia 26.VIII. 1814 r. Zb. ust. sąd. L. 1099). Rozwiedziony małżonek katolicki nie może za życia małżonka akatolickiego (z którym się rozwiódł) wogóle wchodzić w żadne związki małżeńskie (dekret nadw. z 17.VII. 1835 r. Zb. ust. sąd. L. 61).

C. **Dla osób podlegających przepisom Prawa o Małżeństwie z roku 1836.**

I. wyznających religię rzymsko-katolicką

1. **Wiek** — mężczyzni, którzy nie ukończyli lat 18 i kobiety, które nie ukończyły lat 16, nie mogą wchodzić w związki małżeńskie.
   Strony przekraczające ten zakaz lub współdziałające podlegają karze.
   Osoby które nie ukończyły lat 21 muszą mieć zazwolenie ojca względnie matki lub opiekuna (art. 6, 7, 8, 15).
   Małżeństwo mężczyzny, który nie skończył lat 14 i kobiety, która nie skończyła lat 12, w chwili jego zawarcia jest nieważne.
2. **Choroba umysłowa** — osoby cierpiące na ciągłe obłąkanie umysłu nie mogą zawrzeć ważnego małżeństwa. Osoby czasowo tej słabości podlegające mogą zawrzeć ważne małżeństwo tylko w chwili wolnej od obłąkania (art. 14).
3. **Uprowadzenie** — niewiasta porwana nie może wyrazić ważnego zezwolenia na związek małżeński z tym, który ją porwał dopóki znajduje się w jego mocy (art. 13).
4. **Pokrewieństwo i powinowactwo** — wynikające bądź z prawych bądź z nieprawych związków, w linii prostej pomiędzy wszystkimi wstępnymi i zstępnymi (art. 30). W linii pobocznej—wynikające z prawych związków, stanowi przeszkodę do małżeństwa aż do czwartego stopnia kanonicznego włącznie (art. 31). W linii pobocznej—wynikające z nieprawych związków, stanowi przeszkodę do małżeństwa, a mianowicie pokrewieństwo między krewnym aż do czwartego stopnia kanonicznego włącznie i powinowactwo między powinowatym aż do drugiego stopnia kanonicznego włącznie (art. 32).
5. **Przysposobienie** — pomiędzy:
   a) osobą przysposabiającą, osobą przysposobioną i jej zstępnymi,
   b) dziećmi przysposobionymi i dziećmi z małżeństwa, spłodzonymi z jednej i tej samej osoby,
   c) przysposabiającym i małżonkiem przysposobionego,
   d) przysposobionym i małżonkiem przysposobiającego.
6. **Przeszkoda węzła małżeńskiego** — nie można wchodzić w następne związki małżeńskie dopóki trwa poprzednie małżeństwo prawnie nieunieważnione (art. 25).
7. **Przestępstwo** — cudzołóstwo połączone z morderstwem jednego z małżonków stanowi przeszkodę do zawarcia małżeństwa pomiędzy osobą, która się cudzołóstwa dopuściła i jej współsprawcą; takąż przeszkodę stanowi cudzołóstwo połączone z przyrzeczeniem pobrania się na przypadek śmierci niewinnego małżonka (art. 28).
   Osoba, która dopuściła się morderstwa na osobie swego małżonka lub zmówiła się w tym celu z osobą trzecią nie może zawierać mał-

żeństwa ze sprawcą, współsprawcą, ani wspólnikiem popełnionego morderstwa (art. 29).
Osoba, która stała się winna wielożeństwa, nie może nawet po śmierci prawego małżonka zawierać ślubów ze współsprawcą popełnionego przestępstwa (art. 26).

8. **Czas żałoby** — zabrania się kobietom, które w poprzednim znajdowały się małżeństwie, wchodzić w nowe związki małżeńskie aż dopiero po upływie 10 miesięcy od dnia, w którym poprzednie ustały ze śmiercią męża lub uznane zostały za nieważne (art. 68).
Termin ten biegnie od dnia zgonu poprzedniego małżonka względnie uzyskania prawomocności orzeczenia sądowego uznającego go za zmarłego względnie od dnia w którym wyrok sądowy unieważniający poprzednie małżeństwo opatrzony został klauzulą egzekucyjną.
9. **Różnica wyznania** — pomiędzy osobami wyznającymi religię rzymsko-katolicką i osobami nie należącymi do żadnego z wyznań chrześcijańskich (art. 24).
10. **Wyższe święcenia i śluby uroczyste** — osoby, które w zakonie złożyły ślub czystości i duchowni, którzy przyjęli wyższe święcenia (subdiakonat, diakonat, kapłaństwo) nie mogą zawierać ślubów małżeńskich (art. 27).

II. wyznających religię grecko-rosyjską (prawosławnych)

1. **Wiek** — mężczyzni, którzy nie ukończyli lat 18 i kobiety, które nie ukończyły lat 16, nie mogą wchodzić w związki małżeńskie. Osoby, które nie ukończyły lat 21 muszą mieć pozwolenie rodziców lub opiekunów (art. 99). Nie mogą zawierać małżeństwa osoby które ukończyły lat 80 (art. 100).
2. **Choroba umysłowa** — szaleni i wariaci (art. 100).
3. **Pokrewieństwo i powinowactwo** — w stopniach zakazanych ustawami kościoła prawosławnego (art. 101).
4. **Przeszkoda węzła małżeńskiego** — nie mogą zawierać związków małżeńskich osoby, których poprzednie małżeństwo nie jest rozwiązane (art. 100).
5. **Trzykrotne pozostawanie w związkach małżeńskich** (art. 100).
6. **Różnica wyznania** — nie wolno jest zawierać małżeństwa z osobami nienależącymi do żadnych wyznań chrześcijańskich (art. 100).

III. wyznających religię grecko-unicką

Małżeństwa pomiędzy osobami wyznającymi religię grecko-unicką podlegają co do zawarcia i rozwiązania przepisom kościoła wschodniego, ponadto obowiązują następujące przeszkody cywilne:

1. **Wiek** — jak u rzymsko-katolików (art. 125, 6, 15 i inne).
2. **Przeszkoda węzła małżeńskiego** — jak u rzymsko-katolików (art. 125).
3. **Przestępstwo** — cudzołóstwo i morderstwo — jak u rzymsko-katolików (art. 125, 28 i 29).
4. **Czas żałoby** — jak u rzymsko-katolików (art. 125 i 68).
5. **Różnica wyznania** — jak u rzymsko-katolików (art. 125 i 24).

IV. wyznających religię ewangelicko-augsburską i ewangelicko-reformowaną.

1. **Wiek** — jak u rzymsko-katolików (art. 129, 6 i 15).

2. **Pokrewieństwo i powinowactwo** —
   a) pomiędzy wszystkimi krewnymi w linii wstępnej i zstępnej,
   b) pomiędzy braćmi i siostrami rodzonymi lub przyrodnimi,
   c) pomiędzy ojczymem i pasierbicą, macochą i pasierbem, między zięciem i matką żony, między synową i świekrem i to bez względu czy poprzedni związek rozwiązany został przez śmierć jednego z małżonków lub przez wyrok konsystorza, czy małżonkowie spłodzili potomstwo lub żyli bezpotomnie,
   d) pomiędzy siostrzeńcem i ciotką.

   Przeszkoda istnieje bez względu na to czy pokrewieństwo lub powinowactwo wynika ze związku prawego czy nieprawego (art. 136).
3. **Przysposobienie** — między przysposabiającym i przysposobionym (art. 137).
4. **Przeszkoda węzła małżeńskiego** — jak u rzymsko-katolików (art. 134 i 25).
5. **Przestępstwo**, cudzołóstwo i morderstwo — jak u rzymsko-katolików (art. 134, 28 i 29). Małżonek rozwiedziony dla cudzołóstwa nie może zawierać związku małżeńskiego ze sprawcą popełnionego przezeń przestępstwa (art. 135).
6. **Czas żałoby** — kobiety, które pozostawały w poprzednim małżeństwie, nie mogą wstępować w nowe związki małżeńskie przez upływem 10-ciu miesięcy od dnia ustania lub rozwiązania poprzednich (art. 168). Termin ten biegnie od dnia zgonu poprzedniego małżonka względnie uzyskania prawomocności orzeczenia sądowego uznającego go za zmarłego względnie od dnia w którym wyrok sądowy unieważniający poprzednie małżeństwo opatrzony został klauzulą egzekucyjną.
7. **Okres po rozwodzie** — ilekroć rozwód wyrzeczony zostanie z powodu a) rozwiązłego życia, b) postępowania gwałtownego, c) udowodnionego złego zamiaru i d) przestępstwa, strona winna nie będzie mogła zawierać nowych związków małżeńskich za życia swego małżonka przed upływem 3 lat od dnia wyrzeczenia rozwodu (art. 170).

   Jeśli rozwód wyrzeczony zostanie z powodu cudzołóstwa lub złośliwego opuszczenia, strona winna nie będzie mogła zawierać nowych związków małżeńskich za życia drugiego małżonka aż po upływie 6 lat od dnia wyrzeczenia rozwodu (art. 171).
8. **Disparitas cultus** — jak u rzymsko-katolików (art. 134).

V. nie należących do żadnego z czterech powyższych wyznań (żydzi, mahometanie).

poza przeszkodami właściwymi każdej religii, obowiązują przeszkody następujące:

1. **Wiek** — mężczyzni, którzy nie ukończyli lat 18 i kobiety, które nie ukończyły lat 16, nie mogą wchodzić w związki małżeńskie. Strony przekraczające ten zakaz lub współdziałające podlegają karze. Osoby, które nie ukończyły lat 21, muszą mieć pozwolenie ojca względnie matki lub opiekuna (art. 180, 6 i 15 i in.).
2. **Różnica wyznania** — nie wolno zawierać małżeństwa nie chrześcjanom z chrześcjanami (art. 181, 24, 100, 132).
3. **Przeszkoda węzła małżeńskiego** — jak u innych wyznań (art. 181, 25, 100 i 132).

4. **Cudzołóstwo połączone z morderstwem** — (art. 181 i 28).
5. **Czas żałoby** — jak u innych wyznań (art. 68 i 168).
6. **Pokrewieństwo i powinowactwo** — nie wolno zawierać małżeństw ze wszystkimi krewnymi i powinowatymi linii wstępnej i zstępnej a w linii pobocznej z braćmi i siostrami rodzonymi i przyrodnimi (art. 182). Osoby te obowiązane jednak zachować przepisy swych właściwych wyznań co do przeszkód, wynikających z pokrewieństwa chociażby w stopniach dalszych, aniżeli wyżej wymienione (art. 184).

D. **Dla osób podlegających przepisom Tomu X cz. I Zwodu Praw**

I. wyznających religię chrześcjańską

1. **Wiek** — mężczyzni, którzy nie ukończyli lat 18 i kobiety które nie ukończyły lat 16, nie mogą zawierać związków małżeńskich.
   Osoby, które nie ukończyły lat 21 muszą, mieć pozwolenie rodziców lub kuratorów (art. 3, 6, 37 pkt. 5, 62 pkt. 2, 63 i 90).
   Zabrania się wstępowania w związki małżeńskie osobom mającym więcej niż 80 lat wieku (art. 4 i 37 pkt. 5).
2. **Choroba umysłowa** — (art. 5 i 37 pkt. 1 i 62 pkt. 1).
3. **Przymus** — (art. 12, 37, 62).
4. **Pokrewieństwo i powinowactwo** — w stopniu zakazanym przez prawo kościelne (art. 23 i 64).
5. **Przeszkoda węzła małżeńskiego** — nie wolno zawierać nowego małżeństwa dopóki poprzednie nie będzie rozwiązane w drodze prawem przewidzianej (art. 20 i 37 pkt. 3 i 62 pkt. 3).
6. **Wstępowanie w związki małżeńskie po raz czwarty jest zabronione** (art. 21 i 37 pkt. 5).
7. **Różnica wyznania** — osobom wyznania prawosławnego i rzymsko-katolickiego zabrania się zawierać związki małżeńskie z niechrześcjanami, ewangelikom zaś małżeństwa z lamaitami i poganami (art. 37 pkt. 7 i 85).
8. **Śluby zakonne, kapłańskie i diakona** (art. 2, 37 pkt. 6).

II. należących do innych wyznań chrześcjańskich

poza przeszkodami wynikającymi z przepisów ich wyznania obowiązują następujące przeszkody cywilne (art. 61):

1. **Wiek** — do lat 21, mężczyzni od lat 18-tu, kobiety od lat 16-tu muszą uzyskać zgodę rodziców, opiekunów lub kuratorów (art. 62).
2. **Choroba umysłowa** — (art. 62).
3. **Pokrewieństwo** — w stopniach zakazanych na mocy przepisów tego kościoła do którego należą nupturienci (art. 64).

III. nie należących do wyznań chrześcjańskich między sobą.

Obowiązują przepisy ich wiary lub przyjęte zwyczaje (art. 90). Nie wolno jednak zawierać małżeństw przed ukończeniem 18 lat u mężczyzn i 16 lat u kobiet (art. 91).

Minister
Warszawa, dnia 29 kwietnia 1939 r. *(—) J. Beck*

CZĘŚĆ II.

33.

E. III. 686/26/3.

ZWOLNIENIE OD OPŁAT.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że podania o sprostowanie skażonej pisowni nazwisk wolne są od opłat stemplowych na zasadzie art. 142 pkt. (1) oraz art. 160 pkt. (1) ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 404 z 1935 r.), wobec czego nie podlegają one również opłatom konsularnym (T.O.K. uwagi do poz. 1).

Przez skażenie nazwiska należy w pierwszym rzędzie rozumieć fonetyczny sposób pisania nazwisk np. Gonschorovsky zamiast Gąsiorowski.

Zwolnienie od opłat nie dotyczy wypadków gdy chodzi o zmianę nazwiska lub prostowanie błędów innego rodzaju.

34.

B. Pers. 471/39/2.

ZMIANY PERSONALNE

W URZĘDZIE CENTRALNYM MSZ I URZĘDACH PODLEGŁYCH.

ODWOŁANI DEKRETEM PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

dr Papée Kazimierz — ze stanowiska posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej przy Rządzie Republiki Czesko-Słowackiej.

MIANOWANI:

Bohdanowicz Adela, pracownik kontraktowy w MSZ — podreferendarzem w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

dr Banasiński Eugeniusz, prow. konsul R. P. w Bombaju — konsulem R. P. w Bombaju z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Budny Michał, attaché ambasady w Ambasadzie R. P. w Waszyngtonie — II sekretarzem ambasady w Ambasadzie R. P. w Waszyngtonie z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Buynowski Tadeusz, radca w MSZ — konsulem R. P. w Czerniowcach z dn. 15 marca 1939 r.

Chałupczyński Mieczysław, konsul R. P. w Ungwarze — radcą poselstwa z dn. 1 kwietnia 1939 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Poselstwa R. P. w Bratisławie w charakterze chargé d'affaires.

Czarnocka Wanda, pracownik kontraktowy w MSZ — sekretarzem administracyjnym w MSZ z uposażeniem według grupy IX z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Długosiewicz Michał Jerzy, pracownik kontraktowy w MSZ — podreferendarzem w MSZ z uposażeniem według grupy VII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Domański Bogumił, pracownik kontraktowy w Konsulacie R. P. w Rydze — podreferendarzem w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dniem 1 kwietnia 1939 r.

Dramiński Romuald, pracownik kontraktowy w Konsulacie R. P. w Charbinie — podreferendarzem w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Ekielski Edward, pracownik kontraktowy w Konsulacie Generalnym R. P. w Berlinie — sekretarzem administracyjnym w MSZ z uposażeniem według grupy IX z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Hładki Zygmunt, radca poselstwa w Poselstwie R. P. w Pradze — konsulem generalnym R. P. w Pradze z dniem 20 marca 1939 r.

Jaruga Józef, pracownik kontraktowy w MSZ — sekretarzem administracyjnym w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dn. 1 kwietnia 1939 r

Jastrzembski Oktawian, pracownik kontraktowy w Konsulacie Generalnym R. P. w Paryżu — podreferendarzem w MSZ z uposażeniem według grupy VII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Klencner Leon, pracownik kontraktowy w MSZ — podreferendarzem w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Klimczyk Stanisław, pracownik kontraktowy w Ambasadzie R. P. w Londynie — sekretarzem administracyjnym w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Klochowicz Anna, pracownik kontraktowy w MSZ — sekretarzem administracyjnym w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

dr *Kozłowski Witold*, pracownik kontraktowy w MSZ — radcą w MSZ z uposażeniem według grupy VI z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Kowalski Tadeusz Alfred, prow. radca w MSZ — radcą w MSZ z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Kowalski Walerian, pracownik kontraktowy w MSZ — sekretarzem administracyjnym w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Krasicki Kazimierz, radca w MSZ — konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Chicago z dn. 1 maja 1939 r.

Krzyżanowski Wacław, pracownik kontraktowy w Konsulacie Generalnym R. P. w Paryżu — sekretarzem administracyjnym w MSZ z uposażeniem według grupy IX z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Krzyżanowski Wojciech, wicekonsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Bratisławie — II sekretarzem poselstwa w Poselstwie R. P. w Bratisławie

z dn. 1 kwietnia 1939 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Wydziału Konsularnego Poselstwa.

Jaxa-Kwiatkowska Zofia, prow. sekretarz administracyjny w MSZ — podreferendarzem w MSZ z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Kurnatowski Adam, referendarz w MSZ — radcą w MSZ z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Kurnicki Piotr, prow. radca w MSZ — prow. I sekretarzem poselstwa w Poselstwie R. P. w Bratisławie z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Leśniewicz Szczęsny, pracownik kontraktowy w Konsulacie Generalnym R. P. w Chicago — podreferendarzem w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Łubieński Stefan, prow. referendarz w MSZ na urlopie bezpłatnym — prow. wicekonsulem w Konsulacie R. P. w Amsterdamie z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Mastalski Józef, pracownik kontraktowy w MSZ — podreferendarzem w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Michałowska Jadwiga, kierownik kancelarii w MSZ — podreferendarzem w MSZ z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Miłoszewski Zdzisław, prow. referendarz w MSZ — prow. radcą w MSZ z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Narutowicz Stanisław, pracownik kontraktowy w MSZ— prow. referendarzem w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Niedźwiecki Edward podreferendarz w MSZ — radcą w MSZ z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Okólski Bolesław, pracownik kontraktowy w MSZ — sekretarzem administracyjnym w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Ossowski Stanisław, pracownik kontraktowy w konsulacie R.P. w Rydze—podreferendarzem w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Paprocki Antoni, pracownik kontraktowy w MSZ — prow. referendarzem w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Powierza Andrzej, referendarz w MSZ — attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Belgradzie z dn. 1 kwietnia 1939 r.

dr Praschil-Kozłowski Tadeusz, referendarz w MSZ — radcą w MSZ z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Ptaszyński Stanisław, prow. referendarz w MSZ — prow. radcą w MSZ z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Rudzka Ewa, referendarz w MSZ — radcą w MSZ z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Rybicki Wiktor, pracownik kontraktowy w MSZ — prow. referendarzem w MSZ z uposażeniem według grupy VIII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Rychlewicz Wojciech, wicekonsul, kierownik Konsulatu Generalnego R. P. w Stambule — konsulem R. P. w Stambule z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Sroka Emil, radca w MSZ — radcą w Komisariacie Generalnym R. P. w Gdańsku z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Świętochowski Stanisław, referendarz w MSZ — radcą w MSZ z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Szczeniowski Jerzy, II sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. w Pradze — konsulem R. P. w Ungwarze z dn. 1 kwietnia 1939 r.

dr Szeliski Jan, attaché ambasady w Ambasadzie R. P. przy Kwirynale w Rzymie — II sekretarzem ambasady w Ambasadzie R. P. przy Kwirynale w Rzymie z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Szuyski Roman, II sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. w Brukseli — I sekretarzem poselstwa w Poselstwie R. P. w Brukseli z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Szydłowski Stanisław, attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Oslo — II sekretarzem poselstwa w Poselstwie R. P. w Oslo z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Tarnowski Antoni, attaché konsularny w Konsulacie Generalnym R. P. w Amsterdamie — wicekonsulem R. P. w Konsulacie Generalnym R. P. w Amsterdamie z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Tyszka Józef, attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Tallinie — II sekretarzem poselstwa w Poselstwie R. P. w Tallinie z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Ubysz Zbigniew, attaché poselstwa z tyt. II sekretarza poselstwa w Poselstwie R. P. w Teheranie — II sekretarzem poselstwa w Poselstwie R. P. w Teheranie z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Urbaniec Jan, pracownik kontraktowy w MSZ — podreferendarzem z tytułem wicekonsula w Konsulacie R. P. w Ungwarze z uposażeniem według grupy VII z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Weese Eugeniusz, prow. konsul R. P. w Leningradzie — konsulem R. P. w Leningradzie z dn. 1 kwietnia 1939 r.

dr Weyers Józef, radca Komisariatu Generalnego R. P. w Gdańsku — konsulem R. P. w Kłajpedzie z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Zaniewski Kazimierz, attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Rio de Janeiro — II sekretarzem poselstwa w Poselstwie R. P. w Rio de Janeiro z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Zembrzuski Janusz, referendarz w MSZ — radcą w MSZ z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Zieliński Józef, prow. radca w MSZ — radcą w MSZ z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Helander Hugo — konsulem honorowym R. P. w Turku z dn. 7 marca 1939 r.

Meding Tycho Andreas — konsulem honorowym R. P. w Naestved z dn. 7 marca 1939 r.

Näf Hans — konsulem honorowym R. P. w Zurychu z dn. 28 lutego 1939 r.

Niemojowski Lech — konsulem honorowym R. P. w Los Angeles z dn. 23 stycznia 1939 r.

Pincherli Cav. Manfredo — konsulem honorowym R. P. w San Salvador z dn. 23 stycznia 1939 r.

Soto Harrison Fernando — wicekonsulem honorowym R. P. w San José z dn. 23 stycznia 1939 r.

Zuill William Edward Sears — konsulem honorowym R. P. w Hamiltonie z dn. 18 marca 1939 r.

PRZESUNIĘCIE TERMINU NOMINACJI:

Gajdzińskiego Maksymiliana, radcy w MSZ na stanowisko konsula R. P. w Frankfurcie n/Menem na dzień 1 maja 1939 r.

ODWOŁANI:

Byszewski Jan Lech, konsul generalny R. P. w Pradze — do Centrali MSZ z dn. 20 marca 1939 r. z równoczesną nominacją na kierownika referatu Kontroli Urzędów Zagranicznych (A. II. K. Z.).

Krzeczunowicz Jerzy, attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Pradze — do Centrali MSZ z dn. 20 marca 1939 r. z równoczesną nominacją na referendarza w MSZ.

PRZESUNIĘCIE TERMINU ODWOŁANIA:

Łacińskiego Wacława, konsula Generalnego R. P. w Bratisławie do Centrali MSZ — na dn. 15 kwietnia 1939 r. z równoczesnym przydziałem do Wydziału Prasowego P. VI.

Nałęcz-Korzeniowskiego Stanisława, konsula R. P. w Frankfurcie n/Menem do Centrali MSZ na dn. 1 maja 1939 r.

Uzdowskiego Mariana, konsula R. P. w Czerniowcach, do Centrali MSZ — na dn. 15 marca 1939 r. z równoczesnym przydziałem do Wydziału Prasowego (P. VI).

PRZYDZIELENI:

Białokur Wacław, radca w MSZ—do Wydziału Prasowego (P. VI.) z dn. 13 lutego 1939 r.

Bociański Jan, radca w MSZ — do Wydziału Polaków Zagranicą (E. II.) z dn. 20 marca 1939 r.

Fuksiewicz Bernard, kierownik referatu A. II. K. Z. — do Wydziału Opiek, Prawnej (E. III.) z dn. 15 kwietnia 1939 r.

Grzymała-Siedlecki Władysław, prow. referendarz w MSZ — do Wydziału Prasowego (P. VI.) z dn. 1 marca 1939 r.

dr Koch Adam, radca w MSZ — do Wydziału Organizacyj Międzynarodowych (P. I.) z dn. 1 lutego 1939 r.

Krotoski Ludwik, referendarz w MSZ — do Gabinetu Ministra z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Kurnatowski Adam, referendarz w MSZ — do Wydziału Prasowego (P. VI) z dn. 18 marca 1939 r.

Mniszek Aleksander, radca w MSZ — do Protokółu Dyplomatycznego z dn. 7 marca 1939 r.

dr Münnich Henryk, radca handlowy w Poselstwie R. P. w Pradze — do Konsulatu Generalnego R. P. w Pradze w charakterze i z tytułem konsula z dn. 20 marca 1939 r.

Okoński Witold, radca w MSZ — do Wydziału Prawnego (P. V.) z dn. 1 marca 1939 r.

Piłsudski-Giniatowicz Mariusz, referendarz w MSZ — do Wydziału Polaków Zagranicą (E. II.) z dn. 21 marca 1939 r.

dr Praschil-Kozłowski Tadeusz, referendarz w MSZ — do Wydziału Polaków Zagranicą (E. II.) z dn. 1 marca 1939 r.

Szpakowska Natalia, kierownik kancelarii w MSZ — do Wydziału Opieki Prawnej (E. III.) z dn. 1 lutego 1939 r.

Trawiński Jacek, radca w MSZ — do Wydziału Wschodniego (P. III.) z dn. 1 kwietnia 1939 r.

Zaleski Franciszek, radca w MSZ — do Wydziału Polaków Zagranicą (E. II.) z dn. 1 kwietnia 1939 r.

POWIERZENIE PEŁNIENIA FUNKCYJ:

Cybulskiemu Aleksandrowi, podreferendarzowi w MSZ — kierownika referatu w MSZ z dn. 1 października 1938 r.

Kobyłeckiemu Eugeniuszowi, attaché poselstwa w Przedstawicielstwie R. P. w San Sebastian — kierownika działu konsularnego Przedstawicielstwa R. P. w San Sebastian z dn. 1 marca 1939 r.

Łubieńskiemu Aleksandrowi, kierownikowi referatu, zastępcy Dyrektora Protokółu Dyplomatycznego w MSZ — Dyrektora Protokółu Dyplomatycznego w MSZ z dn. 1 grudnia 1938 r.

Młodowskiemu Władysławowi, podreferendarzowi w MSZ — kierownika referatu w MSZ z dn. 1 października 1938 r.

dr Ripie Karolowi, radcy w MSZ — zastępcy naczelnika Wydziału Gospodarczego (A. III.) z dn. 1 lutego 1939 r.

Staniszewskiemu Karolowi, radcy w MSZ — kierownika Wydziału Konsularnego Ambasady R. P. w Tokio z dn. 1 kwietnia 1939 r.

UPOWAŻNIENI DO UŻYWANIA TYTUŁU:

Bohomolec Andrzej. sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. w Szanghaju — p. o. konsula generalnego w zakresie spraw i stosunków konsularnych polskich w Chinach.

Smykiewicz Józef, podreferendarz w MSZ na urlopie bezpłatnym — wicekonsula na czas pełnienia obowiązków pracownika kontraktowego w Konsulacie R. P. w Morawskiej Ostrawie.

Tułasiewicz Edward, podreferendarz w MSZ na urlopie bezpłatnym — wicekonsula na czas pełnienia obowiązków pracownika kontraktowego w Konsulacie R. P. w Lipsku.

Borselli Edgardo — wicekonsula honorowego R. P. w Neapolu.

UDZIELONO URLOPU BEZPŁATNEGO:

Czarnockiej Wandzie, sekretarzowi administracyjnemu w MSZ na czas od 1 kwietnia 1939 r. do dn. 31 marca 1940 r.

Domańskiemu Bogumiłowi, podreferendarzowi w MSZ na czas od 1 kwietnia 1939 r. do dn. 31 marca 1940 r.

Długosiewiczowi Michałowi, podreferendarzowi w MSZ na czas od 1 kwietnia 1939 r. do dn. 31 marca 1940 r.

Dramińskiemu Romualdowi, podreferendarzowi w MSZ na czas od 1 ktwienia 1939 r. do dn. 31 marca 1940 r.

Ekielskiemu Edwardowi, sekretarzowi administracyjnemu w MSZ na czas od dn. 1 kwietnia 1939 r. do dn. 31 marca 1940 r.

Jastrzembskiemu Oktawianowi, podreferendarzowi w MSZ na czas od 1 kwietnia 1939 r. do dn. 31 marca 1940 r.

Klimczykowi Stanisławowi, sekretarzowi administracyjnemu w MSZ na czas od 1 kwietnia 1939 r. do dn. 31 marca 1940 r.

Krzyżanowskiemu Wacławowi, sekretarzowi administracyjnemu w MSZ na czas od 1 kwietnia 1939 r. do dn. 31 marca 1940 r.

Leśniewiczowi Szczęsnemu, podreferendarzowi w MSZ na czas od 1 kwietnia 1939 r. do dn. 31 marca 1940 r.

Ossowskiemu Stanisławowi, podreferendarzowi w MSZ na czas od dn. 1 kwietnia 1939 r. do dn. 31 marca 1940 r.

PRZEDŁUŻONO URLOP BEZPŁATNY:

Brzezińskiej Wandzie, sekretarzowi administracyjnemu w MSZ — do dn. 30 kwietnia 1940 r.

Burzyńskiemu Ksaweremu, podreferendarzowi w MSZ — do dn. 31 stycznia 1940 r.

Celińskiemu Bolesławowi, radcy w MSZ — do dn. 31 stycznia 1940 r.

Czerwińskiemu Ludomirowi, podreferendarzowi w MSZ—do dn. 31 marca 1940 r.

Dobrowolskiej Alicji, sekretarzowi administracyjnemu w MSZ — do dn. 30 kwietnia 1940 r.

Gulińskiej Zofii, podreferendarzowi w MSZ — do dn. 31 stycznia 1940 r.

Karachanjancowej Czesławie, kierownikowi kancelarii w MSZ — do dn. 31 grudnia 1939 r. z równoczesnym odwołaniem od tej daty do Centrali MSZ.

Komorskiemu Janowi, intendentowi w MSZ — do dn. 31 stycznia 1940 r.

Kowalskiemu Tadeuszowi Alfredowi, radcy w MSZ — do dn. 15 lutego 1939 r. z równoczesnym powołaniem od tej daty do służby w MSZ.

Kraskowskiej Anieli, starszemu rejestratorowi w MSZ — do dn. 31 stycznia 1940 r.

Kretkowskiej Barbarze, starszemu rejestratorowi w MSZ — do dn. 29 lutego 1940 r.

Łubieńskiemu Stefanowi, prow. referendarzowi w MSZ — do dn. 31 marca 1939 r.

Majewskiemu Janowi, prow. referendarzowi w MSZ — do dn. 31 grudnia 1939 r.

Marczewskiej Bronisławie, kierownikowi kancelarii w MSZ — do dn. 31 marca 1940 r.

dr Pietrasińskiemu Władysławowi, radcy w MSZ — do dn. 28 lutego 1939 r. z równoczesnym odwołaniem od tej daty do Centrali MSZ oraz przydziałem do Wydziału Opieki Prawnej (E. III).

Pogorzelskiej Marii, sekretarzowi administracyjnemu w MSZ — do dn. 30 czerwca 1940 r.

Puciatównie Wandzie, kierownikowi kancelarii w MSZ — do dn. 29 lutego 1940 r.

Raugiewiczowej Janinie, starszemu rejestratorowi w MSZ — do dn. 30 kwietnia 1940 r.

Tułasiewiczowi Edwardowi, podreferendarzowi w MSZ — do dn. 28 lutego 1940 r.

Wojciechowskiej Jadwidze, podreferendarzowi w MSZ — do dn. 29 lutego 1940 r.

PRZERWANIE URLOPU BEZPŁATNEGO:

Laskowskiej Amelii, starszemu rejestratorowi w MSZ — z dn. 15 marca 1939 r. z równoczesnym odwołaniem od tej daty do Centrali MSZ i przydziałem do hali maszyn Departamentu Konsularnego.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

dr Grabowski Tadeusz, radca w MSZ w stanie nieczynnym — z dn. 28 lutego 1939 r.

Hubicka-Szlendakowa Hanna, radca w MSZ w stanie nieczynnym — z dn. 31 marca 1939 r.

dr Kipa Emil, radca w MSZ w stanie nieczynnym — z dn. 28 lutego 1939 r.

Szczeniowski Karol, radca w MSZ w stanie nieczynnym — z dn. 28 lutego 1939 r.

Żelisławski Zygmunt, sekretarz administracyjny w MSZ — z dn. 31 maja 1939 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY PAŃSTWOWEJ:

dr Krysiński Jan, prow. radca w MSZ — z dn. 30 kwietnia 1939 r.

Stebłowski Adam, radca w MSZ — z dn. 31 stycznia 1939 r. w związku z przejściem do służby w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

ZWOLNIENI ZE STANOWISK HONOROWYCH:

D'Orelli Edward — ze stanowiska konsula honorowego R. P.

Mikulski Bolesław — ze stanowiska attaché honorowego Ambasady R. P. przy Kwirynale w Rzymie z dn. 1 maja 1939 r.

ZMARLI:

Zalewski Ksawery Józef, I sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. w Teheranie zmarł dn. 17 lutego 1939 r. w Teheranie.

ZMIANY ZARZĄDZONE PRZEZ INNE MINISTERSTWA:

Biały Leszek Marian, kpt. dypl. — mianowany pomocnikiem attaché wojskowego przy Ambasadzie R. P. w Berlinie z dn. 10 lutego 1939 r.

Zbijewski Wiesław — odwołany ze stanowiska radcy finansowego przy Ambasadzie R. P. w Londynie z dn. 31 marca 1939 r. Stanowisko to zostało powierzone p. dr. Józefowi Rucińskiemu, dotychczasowemu radcy w Ministerstwie Skarbu.

Zaborowski Konstanty, ppłk. dypl.,—odwołany ze stanowiska attaché wojskowego w Ambasadzie R. P. w Moskwie.

SPROSTOWANIE:

W Dzienniku Urzędowym MSZ Nr 1 poz. 9 str. 17 w rubryce „Krzyż Zasługi Brązowy" zamiast „*Dunst Jan*, niższy pracownik kontraktowy" powinno być „*Dunst Jan*, umysłowy pracownik kontraktowy".

35.

B. Pers.

ZMIANY ADRESÓW URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH.

Buenos Aires, Poselstwo R. P. i Wydział Konsularny.
Legation de Polonia, Calle Esmeralda 1358, tel. Nr Nr 41 — 40 — 83 i 41—40—84.

BUENOS AIRES, Republika Argentina.

Catania, Consolato della Republica di Polonia, via de Rossi 107, tel. 11584

Ankara, Ambasada R. P.

tel. Nr Nr 5858 i 6354.

---

w z. Dyrektor Gabinetu Ministra
(—) *Seweryn Sokołowski*

Redakcja i Administracja
Sekretariat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 105.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Drukarnia Państwowa Nr 107052.